

ZŠ Apoštola Pavla

Šk. rok 2013/2014

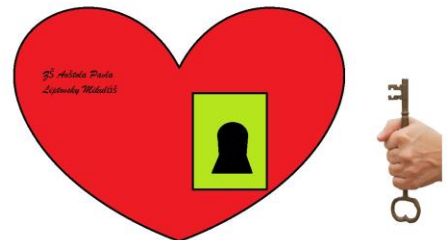
1. polrok

Úvod

Milí žiaci a učitelia,

Aj tento rok sme si pre vás pripravili pokračovanie časopisu Kľúčik. Vďaka nemu si môžeme spolu zaspomínať na udalosti, ktoré sa udiali v tomto polroku na našej škole. Verím, že pri listovaní časopisom sa vám na tvári mnohokrát zjaví úsmev, keď si prečítate naše články a poprezeráte fotografie. Tak teda dúfam, že spolu prežijeme ešte mnoho krásnych chvíľ, na ktoré, len tak ľahko nezabudneme. ☺

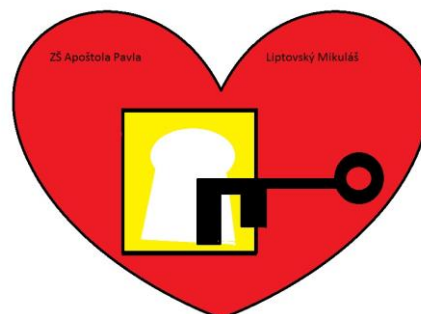
Alena Štoffová, predsedníčka Detskej rady

Kľúčik

-časopis vypracovali členovia Detskej rady a pani učiteľka Kovalčíková

Členovia: Lea Hrmová (1.roč.), Lesanka Porubánová (1.roč.), Tamarka Blaščíková (2.roč.), Martinko Kovalčík (2.roč.), Martinko Veselovský (3.roč.), Tomáško Kossuth (3.roč.), Adamko Hruška (3.roč.), Emka Kánová (4.roč.), Tobiáš Hrmo (4.roč.), Miška Mrvová (5.roč.), Stela Rusnáková (5.roč.), Adam Berki (6.roč.), Veronika Mlynčeková (8.roč.), Kristína Pavláková (8.roč.), Alena Štoffová (9.roč.), Barbora Šimčeková (9.roč.)

Prestávka s mliečnou desiatou

Dňa 30.9.2013 sa na našej škole uskutočnila prestávka s mliečnou desiatou. Z každej triedy si na začiatku akcie pani učiteľka Šaríková vybrala jedného zástupcu.

Vybratí žiaci boli rozdelení do dvoch skupín a ich úlohou bolo vytvoriť mliečny sen. Na výrobu tejto mňamky použili: smotanu, rôzne ovocie, piškóty a dozdobili to sladkými trubičkami. 😊

Na koniec si na týchto mňamkách všetci žiaci veľmi pochutili. 😊

Vypracovali: Lea Hrmová, Alena Štoňová

Deň úsmevu

Hoci je Deň úsmevu 4.10., my sme si vďaka tomuto dňu užili menší zábavný program 10.10.2013. V tento deň sme mali dôvod na úsmev, o ktorý sa nám postarali deviataci a ôsmaci v scénke „Popoluška trochu inak“. ☺ Po scénke sme si rozprávali vtipy, pri ktorých sme mohli sledovať usmiate tváre našich kamarátov. :) Za toto všetko môžeme poďakovať deťom z detskej rady, pani riaditeľke, ktorá nám to umožnila, a hlavne pani učiteľke Katke Kovalčíkovej. ☺ Tak sa tešme na budúci rok, kedy si to dúfajme zopakujeme. ☺ Mali by sme si zapamätať že úsmev je dôležitou súčasťou života, preto ho majme na tvárach čo najviac. ☺☺☺

**Vypracovala: A.
Štoffová**

Hore Váhom, dolu Váhom

V rámci svetového dňa chôdze sa 11. 10. 2013 v Liptovskom Mikuláši uskutočnil XV. ročník Dňa chôdze- Hore Váhom, dolu Váhom. Tejto každoročnej akcie sme sa zúčastnili aj my.

Trasa viedla po pravom brehu Smrečianky a Váhu od Okoličného po most do Palúdzky. Bolo na nej šesť registračných miest, množstvo prezentácií, rôznych ukážok a atraktívnych disciplín. Takmer na všetkých stanovištiach bol veľký frmol, najmä deti sa tešili nielen z rôznych súťaží, ale tiež z toho, že na každom stanovišti dostali označenie ☺.

Vypracovali: B. Šimčková, A. Hruška, P. Pazúrik

AGAPÉ PO VÝSLUHOVANÍ SV. POMAZANIA CHORÝCH

Naši štvrtáci sa dňa 12.10.2013 zúčastnili AGAPÉ po vysluhovaní sv. pomazania chorých. Pripravili si pre starších ľudí kultúrny program na „ľudovú nôtu“, ktorým všetkým spríjemnili sobotňajšie popoludnie.

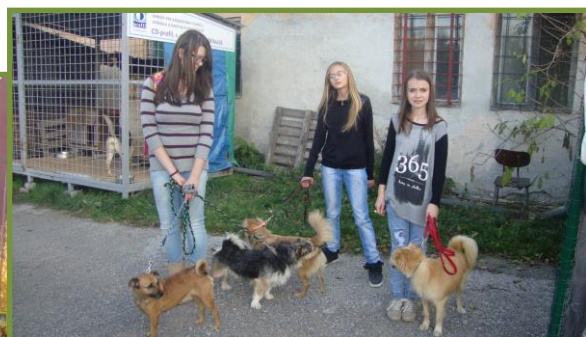

Vypracovali: Ema Kánová, Lesana Porubánová

Návšteva útulku

Pani učiteľka Nádašdyová, Kovalčíková a deti z Detskej rady zorganizovali pri príležitosti sviatku sv. Františka – ochrancu zvierat – zbierku pre útulok v Liptovskom Mikuláši. Žiakom sa nápad tak zapáčil, že okrem zbierky sa rozhodli psíkov aj navštíviť. Počas týždňa sa členovia Detskej rady striedali v službe a preberali od ostatných žiakov veci do zbierky – staré deky, plachty, vankúše, hračky a krmivo pre psíkov. Šiestaci dokonca vyzbierali aj finančnú výpomoc. Dňa 14. 10. 2013 sme za pomoci ochotných rodičov naložili vyzbierané veci a vybrali sa do útulku. Predsedníčka OZ Očami psa Jana Dvořáčková nás previedla útulkom, porozprávala nám niečo o fungovaní útulku a o osudoch niektorých psíkov. Psíkom sme urobili veľkú radosť, zobrali sme ich vyvenčiť, poriadne sme sa s nimi vyšantili ☺. Na záver sme sa s našimi novými kamarátmi len veľmi ťažko lúčili a plný dojemov a lásky k zvieratkám sme išli domov.

Vypracoval:

Adam Berki,

p.u.

Kovalčíková

Interview

S predsedníčkou OZ Očami psa Janou Dvořáčkovou

1. Koľko rokov pracujete v útulku?

Naše občianske združenie bolo založené 11.09.2011, prevádzku karanténnej stanice sme prevzali 1.2.2012.

2. Koľko psíkov máte momentálne v útulku?

Momentálne sa u nás v kotercoch nachádza 55 psíkov, v dočasnej opatere máme 18 šteniatok a jednu fenku.

3. Ako často psíkov krmíte a ako často im čistíte peliešky?

Dospelých psíkov krmíme raz denne, šteniatka sú kŕmené viac krát denne, cca 2-3 krát počas dňa. Je dôležité, aby psíky žili v čistých podmienkach, preto ich koterce a búdky dennodenne čistíme. V každom koterce musí byť aj dostatok vody na pitie, niekoľkokrát denne kontrolujeme nádoby s vodou, či jej majú dostatok, či je čistá.

4. Aký dlhý čas denne trávite v útulku?

Do útulku prichádzame ráno o 8:00, v zimných mesiacoch sme tam do 16:30, v letných mesiacoch aj do 18:00 hod. Ku psíkom chodíme denne, či je víkend, sviatok alebo Vianoce.

5. Ako ste sa dostali k práci pre útulok?

Začínali sme ako dobrovoľníci. Sme ľudia, ktorí od detstva boli vychovávaní k láske k zvieratám a k prírode. Pre nás je realita týrania zvierat zvrátenou vizitkou človeka. Na sociálnej sieti sme najprv začali zverejňovať fotky psíkov nachádzajúcich sa v mikulášskej karanténnej stanici a bolo len otázkou času, kedy založíme občianske združenie. To sa nám aj v roku 2011 podarilo a po úspešných rokovaníach s predstaviteľmi mesta Liptovský Mikuláš sme vo februári 2012 prevzali karanténnu stanicu do svojej opatery.

6. Aký vzťah máte ku psíkom?

Pes je právom nazývaný priateľom človeka. Je to zviera, ktoré potrebuje žiť vo svorke, či už psej alebo ľudskej. Pes má nádhernú dušu, vie prejaviť oddanosť a lásku svojmu pánovi. Keď si získate jeho dôveru, nikdy vás nezradí. Preto sú psíky pravdepodobne najviac považované za najbližších súputníkov človeka. Pre nás sú všetky zvieratá obdivuhodné, sú kreatívne a geniálne stvorené, tak ako aj človek sám. My sme dostali právo vládnuť

na tejto zemi. Ku tomuto právu neoddeliteľne patrí aj múdrosť a spravodlivosť, bohužiaľ, tieto dve vlastnosti ľuďom čím ďalej, tým viac chýbajú.

7. Páči sa vám práca so psíkmi?

Áno. Bez toho by sme túto prácu ani nemohli vykonávať. Je veľmi ťažká, po fyzickej aj po psychickej stránke. Väčšina psíkov, ktorá ku nám príde, sú týrané a zanedbané.

8. Môže byť v útulku aj mačka alebo iné zvieratko?

Áno môže, pokiaľ sú pre tieto zvieratká v útulku pripravené podmienky. V našom útulku máme momentálne priestory len pre psíkov. V budúcnosti by sme chceli pomáhať aj mačičkám z ulice.

9. Nachádzajú sa v útulku aj psi, ktorí by mohli ublížiť?

Keď ku nám psíkovia prichádzajú, sú trochu nedôverčiví, ale zatiaľ sa nám nestalo, že by boli agresívni. Citlivým prístupom sa dá dosiahnuť zmena aj u najustráchaniejšieho psíka.

10. Trestajú sa ľudia, ktorí týrali, alebo ublížili psíkovi?

Bohužiaľ nie. Náš zákon je i napriek malému zlepšeniu veľmi mierny ku tyranom. Zviera je stále v SR považované za VEC. Preto sa i týranie voči „veci“ nepovažuje za niečo, čo by malo byť potrestané. Aj samotná ľahostajnosť ľudí zohráva dôležitú úlohu v (ne)odhaľovaní týrania zvierat.

11. Platia vám za prácu v útulku?

Občianske združenie zamestnáva 2 ľudí na hlavný pracovný pomer. Mesto Liptovský Mikuláš prispieva mesačne sumou 833 eur. Celkové mesačné náklady na chod útulku sú približne 2500eur. Zvyšné peniaze zháňame od sponzorov.

12. Koľko rokov má váš najstarší psík?

Naším najstarším psíkom je fenka nemeckého ovčiaka Hektorka, má približne 13 rokov. (pozn. p.uč. - je to tá vlčička na vozíčku – neslúžia jej už zadné labky).

13. Počuli sme, že sa útulok bude sťahovať, kedy a kde bude?

Sťahovať by sme sa mali v letných mesiacoch tohto roku. Počas zimy pripravíme technické podklady a projekt, keď sa oteplí, začneme so stavebnými prácami. Po dokončení výstavby sa psíky môžu presťahovať do krajších a väčších priestorov.

Jesenné hody

Dňa **18.10. 2013** sme si, ako každý rok, pripomenuli **Deň Jabĺk**. Vďaka našim pani učiteľkám, nám žiakom a našim mamičkám sme si upiekli a vyrobili rôzne dobroty, ktoré sme potom mohli za dobrovoľný príspevok „košťovať“. Výťažok z vyzbieraných peňazí pošleme na misie a tak pomôžeme našim kamarátom v chudobnejších krajinách.

Mali sme aj súťaže:

na 1.stupni to bola

výtvarná súťaž

a na 2.stupni to bola

literárna súťaž.

Vyhodnotenie súťaží:

výtvarná súťaž- komiks: Tobiáš Hrmo (4.roč.)

- **Výtvarné práce:** 1. Timea Tkáčová (3.roč.)

2. Damián Mlynček (3.roč.)

3. Júlia Bellušová (2.roč.)

Literárna súťaž: Poézia- 1. Rastík Červeň (5.roč.)

- 2. Tomáš Veteška (5.roč.)

Próza- 1. Alena Štoffová (9.roč.)

2. kolektív ôsmeho ročníka

3. Simona Chvalovská (6.roč.)

Vypracovala: Alena Štoffová

Z tvorby našich žiakov:

Vtáčatko a opačná jablň (Alena Štoffová- 9. ročník – 1- miesto)

Keď sme boli ešte malé deti a báli sa strašidielok, tak sme prosíkali otecka a mamku, aby nám rozprávali príbehy od starej mamy. Väčšina z nich sa začínala starou, otrepanou, ale vždy zaujímavou vetou, presne tak, ako začnem ja. Kde bolo, tam bolo, v krajine bez kníh a vzdelania, žil kráľ s dcérou. Kráľ bol veľmi hlúpy a robil všetko naopak, ale zato jeho dcéra, princezná Kvetka bola veľmi múdra a nepáčilo sa jej otcovo správanie. Raz si tento kráľ zaumienil, že zasadí jablň dole korunou. Kvetke sa tento nápad zdal veľmi hlúpy a všetkým ostatným bol na posmech. No keď si kráľ zaumienil, tak aj urobil. Zatiaľ čo kráľ každý deň vysedával na lavičke a sledoval svoju jablň, Kvetka panovala a snažila sa vniesť vzdelanie do krajiny. Preto čítala veľa kníh a učila okolité deti rozpoznávať písmenká. Kráľ neustále vysedával pri jablonke a počúval štebot vtáčiatok, no len jedno ho vždy zaujalo, pretože vysedávalo pri koreňoch jablonky. Kráľ sa začal o vtáčatko starať, nosil mu zrná a rozprával sa s ním. Pretože všetci kráľa považovali za blázna, tak mu to prišlo vhod. Jeho dcéra zatiaľ vzdelávala celú krajinu. Po pár dňoch jablonka začala rásť. Rástla veľmi rýchlo. Po mesiaci sa na nej objavili prvé plody- jabĺčka. Kvetka ani ľudia tomu nemohli uveriť. Prvé jabĺčko okúsil kráľ. Bolo neodolateľné, ale nebolo len také obyčajné. Kráľovi sa opäť vrátil rozum a bol zas múdry. Princezná bola veľmi šťastná, že jej otecko vyzdravel. Kráľ zase začal vládnuť, ale teraz múdro a spravodlivo. Vtáčatku bol kráľ veľmi vďačný, pretože v tom najťažšom stálo pri ňom. Tak sa vtáčatko a opačne zasadená jablonka stali znakom kráľovstva. Znáznorňovali vernosť, odvahu, múdrosť a trpezlivosť.

Zakliata lavička (žiaci 8. roč. spolu s triednou p. učiteľkou – 2. miesto)

Za tromi domami, za tromi humnami bola raz jedna záhrada. Schýľovalo sa ku koncu leta a celá žiarila jasavými jesennými farbami. Akoby ju namaľoval veselý maliar. Zelené hriadky, žlté listie, hnedé krtince, oranžové kvietky a červené jabĺčka. V tmavej časti záhradky stála stará, múdra, košatá jablň. Rástli na nej utešené jabĺčka. Svoj domov si tam našiel malý skromný vtáčik Spevák. Každý deň rozveseľoval všetky deti svojím nádherným štebotom. Pod jablňou smutne čupela plačúca, machom obrastená, drevená lavička. Keďže vtáčik Spevák rozdával radosť všetkým naokolo, chcel potešiť aj nešťastnú lavičku. Sadol si, aby jej zaspieval pre potešenie, no chudáčik zdrevenel. Jedného dňa dedko poslal deti obráť jabĺčka. Sľúbil, že im za odmenu prečíta rozprávku zo starej, prachom zapadnutej knihy. Pre oberanú sladkých jabĺčok si deti všimli ufúľanú lavičku a povedali si, že to by bolo vhodné miesto na čítanie v tóni jablone. Dali sa rýchlo do práce: odstránili mach a vymaľovali ju pestrými farbami. Vtom sa kľatba zrušila a vtáčik sa prebral k životu. Odvtedy na tej lavičke dedko číta rozprávky deťom a vtáčik im pritom pospevuje.

Ako išlo jablko na vandrovku (Simona Chvalovská- 6. ročník – 3.miesto)

Jedného pekného dňa sa vydalo červené jabĺčko menom Apple Jack na vandrovku. Zobralo si batoh, klobúk, jablkový džús a knihu. Ide cestou- necestou a až potom všimne, že zabľúdilo. Našťastie si zobralo knihu s mapou. Pozrelo do mapy a čo nevidí. Celá mapa bola zamočená od jablkového džúsu, takže bolo úplne stratené. Ide, ide a je také vyčerpané, že si muselo sadnúť na lavičku. Zrazu k nemu priletel vtáčik. A pýta sa ho: „Ahoj, jabĺčko! Čo robíš v tomto pustom lese?“ „Ale nič, len som zabľúdilo a celá mapa, ktorú som malo v taške sa mi rozmočila od džúsu,“ povedalo jabĺčko. „Ja by som ti možno vedel pomôcť. Vieš ja poznám tento les ako svoje topánky. Dnes môžeš u mňa prespať, dám ti najesť a ráno ťa vypravím domov.“ „Dobre, ďakujem ti! A ako sa ti odvdáčim?“ „Nemusíš sa mi nijako odvdáčať, ja nič nepotrebujem. Stačí, ak prídeš ku mne na návštevu, lebo tu veľa návštev nemávam.“ „Áno, áno! A ako sa vlastne voláš? Moje meno je Čviro a tvoje?“ „Ja sa volám Apple Jack.“ „Tak dobre Jack, teraz pod' so mnou navštíviť môj skromný príbytok.“ Keď jabĺčko prišlo do vtáčikovho príbytku, vtáčik ho pohostil. Potom jabĺčko a vtáčik išli spať. Keď sa ráno zobudili, bol krásny deň. Jabĺčko sa pobalilo a aby sa vtáčikovi odplatilo za jeho ochotu, pozvalo ho k sebe domov. Tak dvaja noví kamaráti sa túlili cestami- necestami a navzájom si pomáhali pri ťažkostiach a rešpektovali sa.

Popoludnie v knižnici

Popoludnie v knižnici sprevádzala dňa 28. 10. p.u. Miklošková. Bolo nám tam super a robili sme veľa zaujímavých vecí. Mali sme prezentáciu o knihách a na koniec sme zapracovali na fantázií. Vymýšľali sme príbehy, ktoré sme si potom ešte aj sami ilustrovali. Hra na spisovateľov nás veľmi bavila.

Vypracovali:
Ema Kánová,
Lesana
Porubänová

Sv. Mikuláš

Sv. Mikuláš je patrónom nášho mesta a každý rok 6.12. si aj na našej škole pripomínáme jeho výnimočnosť. Bol veľmi srdečný, milý a vždy sa podelil aj s posledným a pomohol v najhoršom.

O sv. Mikulášovi poznáme mnoho legend a preto si pre nás žiaci 9. ročníka pripravili scénu „o bohatom kupcovi a sv. Mikulášovi.“ Deti zaspievali, zarecitovali básničku a sv. Mikuláš ich zato obdaroval sladkou odmenou. ☺

Vypracovala: Alena Štoffová

Charitatívny jarmok

Pred kostolom sv. Mikuláša sme druhú decembrovú nedeľu uskutočnili charitatívny jarmok.

Každá trieda s pani učiteľkou a školský klub detí vyrobili nejaké výrobky, ktoré sa potom predávali. Mohli sme tam vidieť rôzne výrobky: vence, sviečky, svietniky, pozdravy a mnohé iné. Rodičia s deťmi doma upiekli aj nejaké koláčky. Výťažok z jarmoku bol venovaný na misie. ☺

Vypracovala: Alena Štoffová, Tamara Blaščíková

Dobrá novina

DOBRA NOVINA je kolednícka akcia spojená so zbierkou pre projekty rozvojovej spolupráce v afrických krajinách a zároveň programom rozvojového vzdelávania. Projekty financované z Dobrej noviny sú určené najslabším a najohrozenejším či zamerané na základné ľudské potreby.

Na Slovensku Dobrá Novina funguje už 19. rok. Koledníci sa vyberú do mnohých slovenských rodín, kde budú ohlasovať Dobrú Novinu, že sa narodil Spasiteľ. Takýmto spôsobom šíria dobro nielen na Slovensku, ale aj tam, kde vykoledované peniažky poputujú.

Tento rok sa aj na našej škole uskutočnilo koledovanie detí Dobrej Noviny. Koledníci chodili po triedach v stredu 18. decembra 2013 a ohlasovali tak radostnú zvesť o narodení Krista. Koledovanie sa uskutočnilo vo vianočnom období aj vo farskom kostole. Deti spolu vzbierali vyše 140 eur. Výťažok išiel na projekty pomoci v Afrike. Ďakujeme všetkým, ktorí obetovali svoj čas a energiu a aktívne sa zúčastnili koledovania ako aj tým, ktorí finančne prispeli a pomohli tým, ktorí to potrebujú.

Vypracovala: p.u. Malá

Posviacka tried

Pri príležitosti slávnosti Zjavenia Pána je pekným zvykom svätiť naše triedy. Preto sa dňa 9.1.2014 sa uskutočnila na našej škole posviacka tried.

V rámci posviacky sa na zárubňu dverí napíše posvätenou kriedou rok, v ktorom sa koná vysviacka a veľké písmená C+M+B. (Christus mansionem benedicat - *Kristus nech žehná tento dom*).

Vypracovali: B. Šimčeková, A. Hruška, P. Pazúrik

Voda pre život – život pre vodu

Literárna súťaž pre žiakov 1. stupňa ZŠ

V kvapke je život (Gonšenicová Katarína, 4. roč.)

Jedného dňa, v jednej malej dedinke veľmi pršalo. Na ten dážď sa pozeralo jedno 10-ročné dievčatko, ktoré sa volalo Terezka. Ako sa Terezka pozerala, uvidela, ako sa v jednej kvapke niečo hýbe. Pozrela sa lepšie a uvidela, že v tej kvapke je malé vodné dievčatko. Rýchlo si obula čižmičky, obliekla si pršiplášť, zobrala si hrnček a bežala von chytiť vodné dievčatko. Keď ho Terezka chytila, vrátila sa dnu. Tam sa vyzliekla z mokrých vecí a sadla si na gauč. Pozerala sa do hrnčeka na malé vodné dievčatko. Terezka si pomyslela, že to malé stvorenie musí mať aj nejaké meno. Chvíľu sa zamyslela nad menom a napadlo jej, že by sa mohla volať *Kvapka*. Už bolo neskoro večer a Terezka musela ísť spať. Hrnček, kde bola Kvapka, si položila na poličku vedľa postele. Na druhý deň ráno ju zobudili rodičia. Terezka išla raňajkovať a vtom si spomenula na kvapku. Pozrela sa na ňu, keď zrazu uvidela, že Kvapka je aspoň o 10 cm vyššia a väčšia. Hrnček jej bol už malý. Terezka ju vybrala z hrnčeka a položila na stolík. Potom sa vrátila raňajkovať. Pri raňajkách Terezka povedala rodičom o Kvapke. Rodičia jej nechceli uveriť a tak Terezka išla po ňu do izby. Keď ju priniesla do kuchyne, rodičia boli veľmi prekvapení a začali klásť všelijaké otázky. Zrazu sa ozval zvláštny, tichý zvuk. Rodičia aj Terezka stíchli a zbadali, že to bola Kvapka. Kvapka sa ozvala ešte raz a potom nebudete znečisťovať vodu.“ Keď Kvapka dohovorela, rodičia aj Terezka naraz povedali: „Sľubujeme.“ Kvapka pokračovala: „Dobre, začneme tým, že vám splním každé prianie alebo želanie, ale iba keď sa to bude týkať vody.“ Všetci boli veľmi prekvapení, pretože nič také nečakali. No, zároveň boli šťastní, pretože už nemusia mať žiadne starosti s čistotou vody. Terezku aj rodičov čakal krásny deň. Išli na výlet k Zelenému plesu. Zobrali aj Kvapku, aby videla, že stále ochraňujú vodu. Keď Kvapka videla, že Terezka a jej rodičia sú dobrí ľudia, ochraňujú vodu, zbytočne s ňou neplytvajú, bola presvedčená o tom, že im bude pomáhať stále. Od toho dňa sa Terezke a jej rodičom žilo šťastne, bez problémov s vodou a Kvapka im naozaj pomáhala každý deň. riekla: „Dobrý deň! Ja som k vám prišla z mestečka na oblohe, ktoré sa volá Kvapková Vlnka. Prišlo nás viacero, pretože chceme ochraňovať vodu. Počula som, že máte problémy s čistou vodou. Ja vám pomôžem, ale musíte mi sľúbiť, že nebudete znečisťovať vodu.“ Keď Kvapka dohovorela, rodičia aj Terezka naraz povedali: „Sľubujeme.“ Kvapka pokračovala: „Dobre, začneme tým, že vám splním každé prianie alebo želanie, ale iba keď sa to bude týkať vody.“ Všetci boli veľmi prekvapení, pretože nič také nečakali. No, zároveň boli šťastní, pretože už nemusia mať žiadne starosti s čistotou vody. Terezku aj rodičov čakal krásny deň. Išli na výlet k Zelenému plesu. Zobrali aj Kvapku, aby videla, že stále ochraňujú vodu. Keď Kvapka videla, že Terezka a jej rodičia sú dobrí ľudia, ochraňujú vodu, zbytočne s ňou neplytvajú, bola presvedčená o tom, že im bude pomáhať stále. Od toho dňa sa Terezke a jej rodičom žilo šťastne, bez problémov s vodou a Kvapka im naozaj pomáhala každý deň.

Natálka nechce piť (Kogelová Ema, 4. roč.)

Bol raz jeden domček a v tom domčeku bývalo päťročné dievčatko Natálka. Natálka bola poslušné dievčatko, ale nemala rada čistú vodu. Pila len vodu so sirupom. Jedného dňa sa v jej dome minul všetok sirup. Všetci na raňajky dostali čistú vodu, len Natálka sa stále sťažovala: „No fuj, ja toto piť nebudem. Dajte mi do toho sirup!“ Ale zlatko, my nič iné nemáme a sirup sa už minul,“ utišovala ju maminka. „A ja čistú vodu nechcem,“ zúrila Natálka. „Natália, prestaň vymýšľať, je horúčava a bez vody môžeš odpadnúť. Tak pi!“ hneval sa ocko. „Ale ja nechcem!“ povedala Natálka a nahnevaná odišla. Po raňajkách išiel braček Dominik aj s Natálkou von. Dopoludnia sa hrali so svojim psom Dunčom. Pred obedom Natálku začala bolieť hlavička. Niet sa čo čudovať, pretože od rána nič nepila. Prišla do kuchyne a sťažovala sa mamke: „Mami, mňa bolí hlavička.“ Mamička sa usmiala a podala jej pohár vody. „Čo, čistá voda? A nemáme nejakú inú?“ škerila sa Natálka. A do večera nevypila ani kvapku vody. Večer ju tak strašne bolela hlavička, že sa premohla a vypila pohár vody. Hneď jej začalo byť lepšie. A od tej chvíle pila len čistú vodu, lebo zistila, že je to zdravé.

Kvapka (Štásová Katarína, 4. roč.)

Žila raz jedna kvapka, ktorá sa volala Kvapka. Kvapka bola veľmi pyšná na svoju krásu a čistotu. Kvapka mala aj rodinu, ktorá bývala s ňou vo vodovodnom kohútiku. Videla, že kvapky miznú, ale nevedela prečo? Maminka jej povedala, že ľudia ich potrebujú. Kvapka chodila usmiata, že chce ísť pomôcť ľuďom. Keď prišiel vytúžený deň, Kvapka sa rozlúčila od rodiny a spustila sa do zlej rúrky. Skončila pri špinavých kvapkách. Len plakala a plakala. Raz za ňou prišla iná kvapka a tá sa jej prihovorila: „Prečo plačeš?“ „Predstav si, videla som čiernu bodku. V rúrke bola veľká tma a ja som sa veľmi bála.“ „Neboj sa, tá čierna bodka je iba hrdza.“ Kvapka jej povedala, že nevie kde je. Ona jej odpovedala, že v mestečku Špinavovo. Kvapka jej povedala, že je to tu hnusné a že chce ísť domov.

No nebolo cesty naspäť.

Dažd'ové kvapky (Uramová Petronela, 4. roč.)

Nad hlavou nám oblak pláva,

dáždik z neho poprcháva.

Joj, ty oblak maličký,

neprš na mňa, ale na kríčky.

Poprš dobre aj na kvietky,

na travičku zelenú,

aby mali radosť dietky,

poprš na celú krajinu.

Kvapky malé, kvapky veľké,

krásne sa nám ligocú,

ako v zime, keď nám padá biely snežik

na našu dedinu.

Pixmas.com 70070637

Špinavé jazero (Kořínková Natália, 3. roč.)

Kde bolo tam bolo, bola raz malé krásne jazero. Bolo plné života, žilo v ňom veľa vodných živočíchov. Blízko jazera stál malý domček. V ňom bývali štyri deti. Deti sa často hrávali pri jazierku. Jazierko bolo vždy čisté priesačné. Deti boli však neporiadne, všetky smeti hádzali do jazierka. Jazierko sa tak znečistilo, že život v ňom prestal existovať. V jazierku už neplávali pestrofarebné rybky, ale smeti a odpadky. Deti si uvedomili, že krásne priesačné jazierko sa stratilo, preto sa rozhodli, že ho vyčistia. Zistili, že čistá voda je veľmi dôležitá pre život.

Natália Kořínková z 3. ročníka získala 3.miesto

v tejto celoslovenskej literárnej súťaži!!!

Výroky našich žiakov a učiteľov

Môj najkrajší zážitok z prázdnin bol, keď som prišiel cez prázdniny do školy a boli ešte prázdniny!

(žiak 1. stupňa, ktorý prišiel do školy po vianočných prázdninách o jeden deň skôr☺)

- Na hodine TSV:

Ty vieš skákať skrčku bez kozy?

- Na hodine VLA a GEO:

Remeselníci sa združovaliDOOKOLA (malo byť do cechov)!

Vymysli nejaký hrnčiarsky erb! FC Barcelona

Krajčír šije ROČNE (malo byť ručne)!

Najznámejší folklórny súbor na Slovensku je Folklórny súbor Šľuk!!!

Mapa je zväčšená oblasť zemského povrchu!

Geografická mapa je taká, po ktorej sa chodí!

Vymenuj 3 názvy minerálnych prameňov v SR: Fatra, Budiš, Coca-cola!

Smrekové lesy žijú v chladnejších oblastiach!

NAPANT – Národný park Nitra

PIENAP – Piešťanský národný park

Kúpeľné mestá – Piešťany, Dojnica, ...

Ako vznikajú morské prúdy? To keď veľryba pleskne chvostom na oceán, nie?!

- Na hodine SJL:

Napíš zviera, ktoré je vybraným slovom po B!

odpoveď: Dikobraz!

Najznámejšou zberateľkou ľudových rozprávok v Čechách bola Božena Fašistová!

Pri dopĺňaní samohlások do vety, vznikla žiakovi veta: Kukučka kaká! (malo byť kuká)

Kto napísal rozprávku Zlatá Páva?

odpoveď: Katarína Brichtová

Podľa vzoru chlap skloňujeme ... samohlásku a! Pardón, pomýlil som sa ... samohlásku o!

- Na hodine CHEM, BIO a FYZ:

Pomenuj nejakú laboratórnu pomôcku! Zverák (malo byť svorka)

Povedz nejakú chemickú zlúčeninu s príponou - NAN! Ihličnan! (malo byť napr. dusičnan)

Čo je zdrojom svetla? Generátor!

Odmerný valec = objemný valec

Liehový kahanec = ohrievač

Po odobratí vodíka z uhľovodíkov vzniknú uhľokyslíky!

Na hodine fyziky sa nikdy vulgárne nevyjadrujem!

Dážďovka sa živí dažďom!

Náš najväčší chrobák je križiak (namiesto roháč!)

Chrobák s dlhými tykadlami je motýľ (namiesto fúzač!)

- Zo žiackych zošitov:

YQ namiesto IQ

Ja nemám rád mäso, ja mám rád zeleninu, predovšetkým cukríky!

Pani učiteľka na angličtine sa opýtala Paťa ako sa volá. A on odpovedal: My name is Pen.

Na hodine náboženstva, mali žiaci nájsť úryvok, ktorý zadala pani učiteľka. A žiak prečítal na miesto „Ježiš kriesil mŕtvych“ Ježiš kreslil mŕtvych.

- Hlášky učiteľov:

Dá sa čln nafúkať srdcom?

Prečo nezhasnete tie dvere?

..... horľaví kňazi (namiesto horliví)

..... hasiace lásky (namiesto látky)

Výpisy zo žiackych knížiek

Na hodine dejepisu schválne uvádza iné dátumy.

Pozera sa na mňa cez zelené priesvitné pravítko a smeje sa mi, že som zelený.

Dáva stále pozor, či dávam pozor, a keď si myslí, že nedávam pozor, tak nedáva pozor.

Bez povolenia padá zo stoličky.

Vedomosti vašej dcéry sa rovnajú nule. Pre postup do vyššieho ročníka je potrebné, aby ich minimálne zdvojnásobila.

Napovedá nedovoleným spôsobom.

Zlomil zemepisnú mapu o hlavu spolužiaka. Plátno to vydržalo, je nutné opraviť rám.

Bije spolužiačku dáždnikom, pričom nie je jeho.

Pravidelne chodí do školy nepravidelne.

Zjedla pomôcky na výtvarnú výchovu.

Olizuje temperové farby a diví sa, že potom zvracia.

Behá po stene.

Spal na hodine tak tvrdo, že ho neprebudil ani príchod pána riaditeľa, ktorý strašne dupe a funí.

Lezie do päťmetrovej výšky na dvojmetrový strom.

Nepíše si čo hovorím, píše iba to, čo potrebuje.

Cez prestávku silno kopal do dverí a keď bol napomenutý, kopol si drzo ešte raz.

Stále sa hlási.

Smrká mi do výkladu.

Svojim spevom úmyselne rušil hodinu spevu.

Neustále sa smeje a odmieta mi povedať na čom.

Počas písomky vnucuje spolužiačke správne odpovede.

Rozbil okno a vyhováral sa, že nemôže dýchať.

Hlási sa nohami.

Žiacke výroky z celého Slovenska

Ako si mám zapamätať koľkého je, keď sa to každý deň mení?

Amerika vznikla tak, že sa objavila India.

Bohatú vrstvu obyvateľstva v Ríme tvorili patriciovia a chudobný playboji.

Červy prežívajú svoju mladosť pod prírodou.

Človek sa od zvierat líši tým, že má reč. Kôň nemôže povedať "Ja som kôň!" to môže len človek.

Dedičnosť je keď dcéra vyzerá ako otecko.

Ešte predtým, ako ľudia vynasli pušný prach, zabíjali sa väčšinou rukami.

Hviezdoslav už ako malý chlapec pochádzal zo zemianskeho rodu.

Keď kráčame, tak jedna noha je vpredu a druhá vzadu.

Keď včielke nedáme pokoj pustí nám švihadlo.

Kľúče máme na krúžku preto, aby sme ich nestrácali po jednom.

Krvácanie zastavíme zaškrtením.

Ľudovít Štúr bol tak národne uvedomelý, že sa ani neoženil.

Náš pes žerie všetko, veľmi rád má deti.

Odtlačky prstov pomáhajú zlođeja dezinfikovať.

Práčlovek skúsil veľa zimy. A mal na to iba kyjak.

Pravekí ľudia sa sťahovali z jaskýň na roviny, aby im nepadali na hlavu kamene.

Prvým ľuďom získavali oheň, keď uderil blesk alebo keď sa chytilo od vlaku.

Severný pól je studený a južný horúci.

Teplomer zhotovíme tak, že vezmeme tenkú sklenenú rúrku a nalejeme do nej trochu celzia.

V pozadí vystupujú do popredia Karpaty.

Zem meriame takto: Vezmeme si zemeguľu...

Zlomeniny poznáme zatvorené, otvorené a spotvorené.

Zo školských predmetov mám najradšej zvonec.

Ľudovít Štúr zomrel v Modre, lebo sa omylom zastrelil na poľovačke.

Zrušenie nevoľníctva znamená, že sa zrušili priepustky.

Medzi významné technické novinky 19. stor. patrili kone, čo ťahajú náklad.

Po smrti Jána Husa vzniklo v Čechách husitské hnutie, ktoré viedol Ján Hus.

Ľudovít XIV. je známy tým, že mával samé zábavy.

Mamutov lovili tak, že ho zastrelili a dali na palicu.

Závlahové hospodárstvo je – zobrali vodu z mora do nejakej kanvice, a tak pomaly polievali.

Na popolnicových poliach pochovávali ľudí z popola.

V anglickej občianskej vojne bojovalo Francúzsko proti Rusku.

Mapa je plochý nákres našej zeme a ľudí, ktorí na nej žijú a zomreli.

V medzivojnovom období žili v Bratislave rôzne rasy, napr. Indiáni.

Hitler vládol v USA.

Zavedením 8-ročnej školskej dochádzky r. 1922. sa zvýšila negramotnosť.

V 14. stor. objavili strelený prach.

Jozef II. svoje reformy po smrti zrušil.

Hanibal preplával cez Indiu do Itálie.

Život v stredovekom meste bol dosť nudný, lebo ľudia chodili každý deň do práce.

Ľudovít XIV. bol „kráľ Slnka.“

Adam František Kollár bol neviem čo, ale poznám ho.

Župan bol správca žumpy.

VTIPY

Otec je sám doma so synčekom:

- Peťko, čo robíš?
- Papám sekundové lepidielko.
- Čo?!
- Hmmm hmm hmm...

-Jurko, vymenuj štyri zemské živly...

- Oheň, vzduch, zem...a...
- No...! - pomáha mu učiteľka - Čím si umývaš ruky...?
- Ahá mydlo...!

-Prečo môj syn dostal zo zemepisu päťku?

- Lebo hľadal Rimavskú Sobotu v kalendári!

Traja horolezci lezú na K2 a jeden z nich nešťastnou náhodou skĺzne a padne do trhliny. Ostatní kričia:

- Si v poriadku? Nohy a ruky máš celé?
- Áno.
- Tak vylez hore.
- Ja ešte letím.

Malý Matúš príde domov a otec sa ho pýta.

- Tak čo je nového v škole?
- Päťka a päťka.
- Čo?
- A štvorka.
- To nemyslíš vážne.
- Ale neboj sa, tie známky už neplatia.
- To mi odľahlo. A prečo?
- Lebo ma vyhodili zo školy.

Viete ako otvárajú policajti plechovku ? „ V mene zákona, otvor sa !!!“

Príde policajt do pizzerie a pýta si pizzu.

Čašníčka sa ho pýta: „Na koľko to chcete rozkrojiť na 6 alebo na 12 kúskov?“

-Na šesť, dvanásť by som nezjedol.

Pani učiteľka: „Kto mi ako prvý odpovie na jednu otázku, môže ísť domov.“

Janko vyhodí tašku von z okna a pani učiteľka sa pýta: „Kto to bol?“

Janko odpovedá: „Ja. Dovidenia!“

Troška zábavy na koniec 😊

